

1. Пархоμεць М.К. Доходи галузей тваринництва та шляхи їх збільшення у аграрних підприємствах регіону / Пархоμεць М.К. , Уніят Л.М. // Вісник ТНЕУ. Науковий журнал №1 (січень-березень),2014.-с. 49 –62.

2. Пархоμεць М.К. Ціноутворення у підприємствах агропромислового виробництва: організація та методика [Монографія] / М.К. Пархоμεць, М.З.Матвійчук.- Тернопіль: ВПЦ «Економічна думка ТНЕУ», 2012.-228с.

УДК: 502.33

НАПРЯМИ ПІДВИЩЕННЯ РАЦІОНАЛЬНОГО ВИКОРИСТАННЯ ЗЕМЛІ

Недорезков А.І.,4 курс

Науковий керівник: Агєєва І.В., к.е.н., доцент

Таврійський державний агротехнологічний університет

Постановка проблеми: Технологічною основою рослинництва є система землеробства, тобто комплекс організаційно-економічних та агротехнічних заходів щодо раціонального використання землі, підвищення врожайності сільськогосподарських культур, збереження та підвищення родючості ґрунту. У рослинництві 40–50% становить побічна продукція — солома хлібів, стебла кукурудзи й сорго, жом, патока та інші, які через кормовиробництво використовуються у тваринництві [3] Тому впровадження нових агротехнічних заходів є доволі актуальною проблемою для України,адже у нашій країні є багато родючих земель,чорноземів,але присутнє застаріле устаткування та методи вирощування різних культур.

Мета: Проаналізувати сучасний стан системи землеробства та визначити напрями для агропромислового використання землі

Основні матеріали дослідження: Важливою особливістю рослинництва є сезонність цієї галузі –польові культури здатні рости і давати врожай тільки у без морозний період. Ґрунтово – кліматичні умови України досить різноманітні по зонах через неоднакові ґрунтові покриви, кількість опадів і тепла, тривалість вегетаційного періоду, умови перезимівлі, що свідчить про необхідність враховувати екологічні та біологічні особливості сільськогосподарських культур при їх розміщенні в системі землекористування особливості сільськогосподарських культур при їх розміщенні в системі землекористування. Розрахунки вчених показують, що для забезпечення стабільної врожайності зернових на рівні 60–80 ц/га на всій площі в Україні потрібно принаймні 600–700 мм опадів. [1] У середньому ж їх випадає дві третини від необхідної кількості, а стосовно Європи — в кращому разі половина. У зв'язку з цим площа ріллі в Україні, де можна вирощувати сталі врожаї, не перевищує 20% загальної, тоді як у Європі — 70–80%. [1]

За даними Держкомзему України, станом на 1 січня 2017 року площа земель сільськогосподарського призначення становила 42 млн 2 тис. га. або 70,8% до загальної території держави, у тому числі сільськогосподарських угідь — 42030,2 тис. га (69,6 %), а ріллі — 32544,1 тис. га (53,9 %). Для порівняння: розораність території США становить близько 17 %, а розораність території Великобританії, Франції і ФРН коливається від 28,1 до 31,8 % [5]. Таке співвідношення з точки зору раціонального природокористування не є збалансованим і веде до виснаження землі. На думку фахівців, для України землі сільськогосподарського призначення повинні займати близько 60–65%, ліси — 17%, промислові та інші землі — 10%, землі природоохоронно-оздоровчого, рекреаційного та історико-культурного призначення — 10% [3].

Гонитва за максимальними врожаєми, порушення правил агротехніки, застосування важких сільськогосподарських машин, непродумана меліорація тощо призводять до втрати

родючих ґрунтів. Учені встановили, що для утворення ґрунтового шару завтовшки 18 см природі потрібно в середньому від 1400 до 7000 років, а людина здатна знищити шар ґрунту такої товщини за один-два сезони [3]. Тому основними шляхами збільшення виробництва високоякісної продукції рослинництва та зменшення сумарних витрат на її одиницю є: науково обґрунтована система ведення господарства відповідно до природно-кліматичних та економічних умов з урахуванням розвитку на перспективу; створення міцної матеріально-технічної бази відповідно до обсягу і структури виробництва продукції, системи машин для забезпечення комплексної механізації виробничих процесів, переведення виробництва продукції на промислову основу; розроблення раціональної системи хімізації у рільництві; якісна меліорація земель; селекція і насінництво; впровадження науково обґрунтованих систем землеробства.

Висновки: Для того, щоб наша країна досягла рівнів країн ЄС нам необхідно впровадити низку вже відомих заходів. Ефективна система землеробства має забезпечити якнайповніше використання всіх її елементів, віддаючи перевагу тим із них, які найбільшою мірою сприяють раціональному використанню землі в умовах конкретного аграрного підприємства.

Список використаних джерел:

1. Рослинництво [Електронний ресурс] – Режим доступу: URL: <https://uk.wikipedia.org/wiki>
2. Організація і сучасний стан розвитку галузі рослинництва [Електронний ресурс] – Режим доступу: URL: https://otherreferats.allbest.ru/agriculture/00177163_0.html#text
3. Організація і планування сільськогосподарського виробництва: уавч. посіб./[Л. М. М. Льчук, І. А. Коновал, О. Д. Барановська та ін.] за ред. Я. Зрібняк, — К.: ЗАТ «Нічлава», 2004.
4. Огляд стану земельних відносин в Україні. URL: http://land.gov.ua/wp-content/uploads/2017/03/Land-Review-Monthly_3_final-1.pdf

УДК 658.14

ОПТИМІЗАЦІЯ ВИТРАТ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ ПІДПРИЄМСТВ

Перепросова Я.А., 4 курс,

Науковий керівник: Агєєва І.В., к.е.н., доцент

Таврійський державний агротехнологічний університет

Електронна пошта: pereprosovaa@gmail.com

Постановка проблеми. В умовах конкуренції актуальним є виробництво високоякісної продукції з мінімальними витратами, а тому необхідною є оптимізація витрат для перспективного зниження їх рівня у довгостроковому періоді.

Мета статті. Дослідження проблем управління витратами на сучасних сільськогосподарських підприємствах.

Основні матеріали дослідження. За сучасних умов управління витратами має забезпечити мінімізацію їх абсолютної величини і зниження рівня відносного доходу від реалізації продукції на основі обґрунтування їх доцільності, зважаючи на необхідність забезпечення прибутковості продукції та підприємства в цілому. Для економічного контролю витрат може здійснюватися через моніторинг. Система моніторингу виробничих витрат має будуватися на таких принципах: управління цілями; щомісячний, кварталний і річний аналіз даних; відстеження показників “план – факт”, виявлення відхилень прогнозних показників від фактичних даних; прийняття управлінських рішень за результатами моніторингу.

Перед формуванням витрат передбачається аналіз складу робіт, виконуваних підприємствами. За його результатами виявляються зайві роботи, не пов’язані з реалізацією